

sig saa kulante, som Venstre nu her har stillet sig ved den direkte Beskatning og sige: Lige Ret for Land og By? Ja, absolut! saaledes ville vi stille os. Det ærede Medlem sagde i sin Tid, at Toldbeskyttelsen kunde man ikke radikalt paa en Gang afskaffe. Deri har det ærede Medlem Ret. Det sagde det ærede Medlem udtrykkelig, det staar i Rigsdagstidenden. Han vilde ikke gaa radikalt til Værks, men give Overgangsbestemmelser, ligesom man gør det med Hensyn til flere Punkter i disse ny Skattelove. Angaaende Finanstolden talte det ærede Medlem ikke om, at man paa en Gang kunde afskaffe den. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at ingen skal være villigere end vi fra vor Side til at sige: Vel, lad os gøre rent Bord der. Vi skal saa minde det ærede Medlem og hans Parti om deres Stilling ved denne Lejlighed, hvor der er kommet et Tilbud fra det andet Ting om at gøre rent Bord, om at gennemføre en Lov, hvis første Paragraf lyder: Alle gamle, direkte Skatter ophæves. Mon det ærede Medlem og hans Parti, naar Toldreformen kommer til at foreligge, ville være lige saa villige til at vedtage en § 1, der lyder: Alle Finanstoldsatser ophæves? Vilde det imidlertid ikke være langt retfærdigere at ophæve al den Skat, der blot er paalagt Befolkningen for at skaffe Penge i Statskassen uden Hensyn til Skatteevnen og uden Hensyn til Familiens Antal, end det, man her foretager sig. Her kan med Sandhed siges, hvad Venstres Ordfører i det andet Ting ynder at sige, at den Skat vender den tunge Ende nedad, og det ærede Medlem oppe i det andet Ting har ogsaa, navnlig tidligere, anvendt denne Sætning, ikke just paa Ejendoms-skylden, men paa Toldsatserne. Det vilde være retfærdigt at vedtage en saadan § 1: Vi afskaffe disse Toldskatter. Skulle vi saa have Penge til Gengæld i Statskassen, vilde det blive ved en betydelig Forøgelse baade af Formue- og af Indkomstskat og rimeligvis ogsaa af Ejendomsskatten. Men jeg tvivler om, at Venstre da vil være saa kulant, saa liberalt at sige: Vi afskaffe det hele, naar denne Sag kommer til at foreligge.

Det ærede Medlem kom et Øjeblik ind paa Ejendomsskatterne og udviklede

ligesom det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) og det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at det eneste Punkt i Skattereformen, han ikke syntes rigtig om — medens han ellers var saa begejstret for Skattelovene — var Ejendomsskatten. Han mente, at Ejendomsskatten i Grunden var en uretfærdig Skat. Han vilde endog have Hartkornsløttelsen endnu større, idet han vilde afskaffe de direkte Ejendoms-skatter ved en Formue- og Ejendomsskat uden nogen Erstatning af Ejendomsskyld. Han sagde, at det var en ekstra Skat. Naar en Mand satte 10,000 Kr. i en Landejendom, skulde han betale en ekstra Skat. Det samme er udviklet af andre ærede Medlemmer her i Salen. Jeg kunde have Lyst til at paatale den mærkelige Bristen af Logikken, som her foreligger. En Mand, der køber en Landejendom og sætter 10,000 Kr. i den, kommer ikke til at betale en Øre i Ekstraskat, fordi der hviler Skat paa den Ejendom. Han køber den nemlig saa meget billigere, som Skattens kapitaliserede Beløb er. Hvis Ejendommen er 10,000 Kr. værd, og der ligger en vis Ejendomsskat paa den, faar han den saa meget billigere, at han, i Stedet for at give 10,000 Kr., kan beholde en Sum tilbage, som han kan sætte i Sparekassen, og af hvis Rente han kan betale Skatten. Det er Sandheden. Der er aldeles ikke ved vore gamle, faste Ejendomsskatter Tale om nogen Ekstrabeskatning, og heller ikke ved den ny Ejendoms-skyld, der faktisk er en stærk Formindskelse af de tidligere Ejendomsskatter. Der er derimod Tale om en heldig Skatteløttelse for vedkommende Ejendomsbesiddere.

Maa jeg i denne Sammenhæng sige et Par Ord til det ærede Medlem for Æbeltoft, der talte om en europæisk Strømning, der laa bag ved disse Skattelove, og om Bevægelser i Europa op gennem Halvtredserne og Tredserne og om Agrarbevægelsen i Firserne og Halvfemserne og sagde, at disse Skattelove vare et Udslag af den europæiske Strømning. Det er rigtigt nok. Men disse Skattelove ere, tror jeg, det sidste Udslag af en europæisk Bevægelse, der er i Færd med at løbe ud, det sidste Udslag maaske i noget Land af de Privatejendomsprincipper, der brøde igen-